

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-1Csp/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8623200872
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8623200872.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobkyne: A. B., C. D., nar.XX.XX.XXXX, bytom E. XX, XXX XX B., štátny občan SR, zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s., so sídlom Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 089,47 eura, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 089,47 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 22.05.2023 domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 089,47 eura.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že: „V konaní vedenom na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 1Csp/68/2020 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok, som bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, rozsudkom Okresného súdu Svidník, pod sp. zn. 1Csp/68/2020, z 28.02.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, pod sp. zn. 18CoCsp/30/2022, z 31.01.2023 (ďalej len Základné konanie), ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 21.03.2023. Súd určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere, č. 4506050142, zo dňa 09.06.2015, je bezúročný a bez poplatkov, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 189,47 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 189,47 eura od 08.10.2020 do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Určil, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.XX.XXXX, v § 1 Hlavy 11. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, v znení: „Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať a Vy ste povinný(á) nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5,- eur v prípade prvej upomienky a 12 EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“ Je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a určil, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere, č. 4506050142 zo dňa 09.06.2015, v § 2 Hlavy 11. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, v znení: „Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17,- eur, ktorú musíte uhradiť.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ako spotrebiteľka si uplatňujem primerané finančné zadostučinenie (ďalej len PFZ) za porušenie mojich spotrebiteľských práv, ktoré som bola nútená brániť v Základnom konaní. PFZ

má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ, len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. V tejto súvislosti dávam do pozornosti, že na rozdiel od iných inštitútov finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške aby mala, nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka, je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ, suma o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného porušenia spotrebiteľského práva. Vznik ujmy ani hrozba ujmy nepredstavujú žiadnu podmienku priznaného nároku na PFZ. Nakoľko som spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy. PFZ vo vzťahu k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru uplatňujem vo výške 300,- eur. PFZ vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu uplatňujem vo výške 189,47 eura, to je vo výške, o ktorú sa žalovaný na môj úkor bezdôvodne obohatil. Vo vzťahu k dvom, v Základnom konaní judikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam, si uplatňujem PFZ za každú vo výške 300,-eur, spolu vo výške 600,- eur. Žalovaný v súdnych konaniach opakovane zotrúva na platnosti predmetných zmluvných podmienok. Spolu si za štyri porušenia spotrebiteľského práva žalovaným v Základnom konaní, uplatňujem 1 089,47 eura. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v Základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Svidník, pod sp. zn. 1Csp/68/2020, z 28.02.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, pod sp. zn. 18CoCsp/30/2022, z 31.01.2023 a ich odôvodnením, ktoré je hmotnoprávnou podmienkou nároku na PFZ a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v Základnej veci, nie je možné v konaní o PFZ, ani rozširovať, ani zužovať. Navrhujem, aby v prípade úspechu žaloby, bolo v rozsudku vyjadrené, v akej výške bolo PFZ priznané, ku ktorému zo štyroch porušení spotrebiteľského práva, a to z dôvodu, že ak by strana konania nepovažovala za správnu výšku PFZ priznanú len vo vzťahu k niektorému zo štyroch samostatných porušení spotrebiteľského práva, ako samostatných nárokov, len spojených žalobou do jedného konania, aby tak mala strana možnosť domáhať sa nápravy opravným prostriedkom, len ohľadne tej ktorej žalobou spojenej veci.“

3. Okresný súd Svidník v predmetnej veci vydal platobný rozkaz pod č. k. SK-1Csp/29/2023-37 zo dňa 15.06.2023.

4. Žalovaný podaním doručené súdu dňa 07.07.2023 podal odpor voči platobnému rozkazu, ktorý odôvodnil tým, že žalobca svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie odôvodňuje tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 1Csp/68/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18CoCsp/30/2022 bol ako žalobca- spotrebiteľ v konaní úspešný, keď súd v rozsudku zaviazal žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 189,47 eur a vyhlásil neprijateľné zmluvné podmienky. Na základe uvedeného rozsudku požaduje žalobca primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.089,47 eur. Žalovaný so žalobou nesúhlasí, rozporuje výšku žalovanej sumy, nakoľko nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie považuje za neopodstatnený, a to z nasledujúcich dôvodov. Základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne - kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobca v podanej žalobe však nepreukázal, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojím konaním porušil. Ako vyplýva zo samotného pojmu inštitútu finančného zadosťučinenia, ide o zadosťučinenie, ktorého účelom je reparovať a sankcionovať následky, ktoré boli neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobené. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy v dôsledku porušenia

práv alebo povinností vznikla, inak nie je čo reparaovať. Ďalším atribútom, ktorý musí súd zohľadniť pri priznaní finančného zadosťučinenia je, že takéto zadosťučinenie môže priznať iba v prípadoch úspešného uplatnenia porušenia práv, alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými zákonmi. Z hľadiska § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, preto musí byť preukázané, že došlo k úspešnému uplatneniu práva na strane spotrebiteľa. 1) Úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Je nesporné, že Okresný súd Svidník rozsudkom č.k. 1Csp/68/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18CoCsp/30/2022 zaviazal žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 189,47 eur s prísl. a vyhlásil neprijateľné zmluvné podmienky. Ani uvedené rozhodnutie však nemožno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný má totiž za to, že nie každé rozhodnutie súdu, ktorým súd rozhodol v prospech spotrebiteľa v súdnom konaní, možno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Predmetom konania vedeného pod sp.zn. 1Csp/68/2020 nebolo uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ale išlo výlučne o vydanie bezdôvodného obohatenia a vyhlásenie už predtým opakovane vyhlásených neprijateľných zmluvných podmienok. Z toho žiadnym logickým výkladom nemožno dospieť k záveru, akého porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi sa žalovaný na žalobcovi dopustil. Žalovaný v súvislosti s vyhodnotením úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov poukazuje na veľmi rôznorodú a nejednoznačnú judikatúru jednotlivých súdov pri posudzovaní náležitostí úverových zmlúv. Rovnakú náležitosť, ktorú jeden súd vyhodnotí za uvedenú správne a korektne iný súd považuje za nevyhovujúcu. Názory súdov pri vyhodnocovaní náležitostí úverových zmlúv skorigoval aj Súdny dvor EÚ svojím rozhodnutím zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, a následne Najvyšší súd SR vo svojom vyššie citovanom uznesení sp.zn. 3 Cdo/146/2017, pričom je zrejmé, že výklad zákona č. 129/2010 Z.z. v mnohých prípadoch nebol správne aplikovaný. Žalovaný pri koncipovaní úverovej zmluvy postupoval v dobrej viere, že plní literu zákona korektne a komplexne. Preto zastáva názor, že je nesprávne, aby bol sankcionovaný za svoj výklad zákona, pri ktorom sa ani výklad súdov nedokáže zjednotiť. Žalovaný sumu vo výške 189,47 eur s prísl. požadovanú žalobcom na základe vydaného rozsudku sp.zn. 1Csp/68/2020 uhradil, nedošlo však k žiadnemu prezentovaniu porušenia práv alebo povinností tak žalobcom ako ani samotným konajúcim súdom. Uvedenou problematikou sa zaoberal aj Krajský súd v Prešove, ktorý v rozsudku č.k. 14Co/91/2012-141 zo dňa 10.10.2013 uviedol, že „cieľom rozhodnutia o spotrebiteľských veciach tak, ako sú sledované normotvorcom únie v rámci Smernice Rady 93/13 EHS, je nastoliť rovnováhu zmluvných strán, pričom sa má v zásade zachovávať platnosť zmluvy ako celku a nevyhlásiť za neplatné všetky zmluvy, obsahujúce nekalé zmluvné podmienky (bod 31 rozsudku súdneho dvora EÚ C-453/10), ak bol prijatý záver, že predmetný úver je bezodplatný a bezúročný už bola nastolená v predmetnom právnom vzťahu rovnováha zmluvných strán a nie je potrebné ešte osobitným rozhodnutím vzhľadom na ciele a účel aký vyplýva z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka (v nadväznosti na dátum uzavretia predmetnej zmluvy), prípadne určovať ešte neprijateľnosť zmluvných podmienok. Neobstojí v tomto smere ani odkaz na to, že by to založilo nárok na finančné zadosťučinenie.“ V danom konaní bol vydaný rozsudok na plnenie – úhradu sumy 189,47 eur, nedošlo teda k žiadnemu rozhodnutiu, ktoré by deklarovalo porušenie práv alebo povinností zo strany žalovaného. Podľa názoru žalovaného žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne toho, že zo strany žalovaného skutočne došlo k porušeniu práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, nakoľko v žalobe nešpecifikoval ani bližšie nekonkretizoval akého konkrétneho porušenia práva alebo povinnosti sa mal žalovaný údajne dopustiť ani toto porušenie presne nevymedzil odkazom na konkrétne ustanovenie zákona ani nepredložil súdu rozhodnutie, ktoré by preukazovalo, že by žalovaný porušil práva alebo povinnosti ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Rozsudok Okresného súdu Svidník v konaní sp. zn. 1Csp/68/2020, o ktorý žalobca opiera svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie nedeklaroval porušenie práv alebo povinností, ale výlučne vo svojom petite zaviazal žalovaného vyplatiť žalobcovi sumu 189,47 eur s prísl. a vyhlásil už opakovane vyhlásené neprijateľné zmluvné podmienky. Do pozornosti súdu žalovaný dáva aj dôvodovú správu k zákonu č. 250/2007 konkrétne k § 3 v znení: Z jednoznačnej špecifikácie práv spotrebiteľa v tomto ustanovení so zvýraznením postupnosti ochrany života a zdravia spotrebiteľa, vyplýva aj nárok na výrobky a služby v kvalite, ktorá zodpovedá technickým predpisom na výrobky alebo služby, ktoré nevykazujú zjavné vady. Náhrada škody a finančné zadosť učinenie je záverečným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v prípade, že preventívne pôsobenie nesplní svoj účel, aby boli nahradené, alebo zmiernené následky. Z výkladu tejto právnej normy vyplýva nárok spotrebiteľa na poskytnutie finančného zadosťučinenia len v prípade, že poskytnuté plnenie (či už tovaru alebo služby) malo vady. Plnenie z úverovej zmluvy

uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným žiadne vady nevykazovalo, nakoľko predmet úveru - finančné prostriedky boli poskytnuté riadne a včas. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia má slúžiť ako nástroj na odstránenie spôsobenej ujmy spotrebiteľa. To napokon vyplýva aj z dôvodovej správy k citovanému zákonnému ustanoveniu, kde sa uvádza, že finančné zadosťučinenie je záverečným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v prípade, že preventívne pôsobenie nesplní svoj účel, aby boli nahradené alebo zmiernené následky. 2) Represívny a sankčný charakter Ako vyplýva zo samotného inštitútu finančného zadosťučinenia, ide o zadosťučinenie, ktorého účelom je reparovať potenciálnu ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby hrozba ujmy vznikla, inak nie je čo reparovať. Žalobcovi nielen, že žiadna ani potenciálna ujma nevznikla, ale naopak získal najvýhodnejší úver, aký by mu neposkytla žiadna banka. Žalobca, ako už bolo vyššie uvedené, na súde neuplatňoval porušenie práv alebo povinností zo strany žalovaného, ale len vydanie bezdôvodného obohatenia. Nedošlo teda k naplneniu podmienok ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., ktorých splnenie je nevyhnutné na úspešné uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia na súde. Žalobca uzatvoril úverovú zmluvu v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., ktorý definuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Taktiež je potrebným uvedomiť si, že úverová zmluva bola uzatvorená v roku 2015, kedy bola aj judikatúra súdov pri vyhodnocovaní náležitostí úverových zmlúv značne odlišná a žalovaný od daného obdobia skorigoval všetky súdmi napádané náležitosti úverových zmlúv do súladu so zákonnou úpravou. Žalovaný na základe rozsudku Okresného súdu Svidník sp.zn. 1Csp/68/2020 uhradil žalobcovi sumu prevyšujúcu istinu poskytnutého úveru. Pokiaľ by však mal žalovaný uhradiť žalobcovi ešte „umelo vykonštruované“ finančné zadosťučinenie vo výške 1.089,47 eur, dostal by sa sám do pozície dlžníka, ktorý by uhradil žalobcovi- ako spotrebiteľovi viac ako mu vrátil! Tento stav určite nemôže byť žiaduci ani na základe európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, nakoľko namiesto zabezpečenia rovnosti účastníkov konania by duplicitné sankcionovanie spôsobilo vznik nerovnováhy v neprospech žalovaného -dodávateľa. Súčasne by sa takýmto rozhodovaním súdov podporila špekulatívnosť spotrebiteľov, ktorým by súd v prípade podania žaloby nielen vyhlásil úver za bezúročný a bez poplatkov, ale pri priznaní ešte aj ďalšieho umelo navýšeného primeraného finančného zadosťučinenia by sa z poskytovania úverov stala príjmová činnosť pre spotrebiteľov, ktorým by sa ešte aj platilo za poskytnutie úveru. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia v sebe zahŕňa funkciu represívnu a preventívnu. Tieto funkcie považujeme za dodržané už samotným rozsudkom v konaní vedenom pod sp.zn. 1Csp/68/2020, keďže žalovaný už raz sankcionovaný bol a to tým, že žalobcovi bol poskytnutý úver bez úrokov a poplatkov a sumu prevyšujúcu istinu mu na základe rozsudku vyplatil. Právo na primerané finančné zadosťučinenie je závislé od úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi osobou - spotrebiteľom, ktorej porušením práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa bola privedená určitá hrozba ujmy. V danom prípade má žalovaný za to, že tieto skutočnosti neboli preukázané, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno a súdu hodnoverným a presvedčivým spôsobom nepreukázal: 1) úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, 2) ani že mu v súvislosti s porušením práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi vznikla určitá ujma a ani, že táto ujma mu vznikla vo výške 1.089,47 eur, ktoré požaduje v zmysle finančného zadosťučinenia 20.01.2017 sp.zn. 29C/105/2016, ktorý žalobu o primerané finančné zadosťučinenie zamietol z dôvodu, že „...súd s poukazom aj na vyššie uvedené skutočnosti nemohol dospieť k záveru, že žalovaný pri koncipovaní a uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalobcom nepostupoval s odbornou starostlivosťou s úmyslom poškodiť spotrebiteľa, a preto neboli splnené podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia je nevyhnutné vychádzať zo závažnosti vznikutej resp. hrozacej ujmy, okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného a tiež z okolností, za ktorých malo dôjsť k porušeniu práva žalobcu. Aplikáciu a použitie vyhlásených neprijateľných zmluvných podmienok žalobca doposiaľ nepreukázal a rovnako preplatenie istiny úveru o sumu 189,47 eur nemožno považovať za tak závažné, aby bolo žalobcovi priznané finančné zadosťučinenie v žalovanej neprimeranej výške 1.089,47 eur. Žalobca nevyjadril žiadne výhrady voči službám žalovaného ako poskytovateľa úveru, o čom svedčí aj skutočnosť, že ich využíval opakovane. V súvislosti s inštitútom primeraného finančného zadosťučinenia, ktorý si žalobca - spotrebiteľ uplatňuje z úverovej zmluvy je nevyhnutným uvedomiť si, že to bol práve žalobca, ktorý si o poskytnutie úveru žiadal, s výškou poskytnutého úveru bol oboznámený, taktiež si bol vedomý, že si berie spotrebiteľský úver, z ktorého si veriteľ uplatňuje úroky a poplatky a rovnako bol oboznámený

s výslednou sumou, ktorú má na základe úverovej zmluvy z poskytnutého úveru uhradiť. S celým týmto procesom žalobca ako klient vedome a dobrovoľne súhlasil. Žalovanému preto nie je zrejmé, k akému poškodeniu práv spotrebiteľa vôbec dochádza v prípadoch, kedy súdy vyhlásia poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, následkom čoho je, že žalobca ako spotrebiteľ neplatí úroky a poplatky, ale len samotnú istinu poskytnutého úveru. Predstavuje to pre neho výlučne výhodu a nie škodu. Jediným poškodeným, ktorý po takomto rozhodnutí súdu zostane je samotný veriteľ. Žalovaný má v predmete činnosti ako nebankový subjekt poskytovanie úverov, za ktoré mu v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch patria úroky a poplatky. Žalovaný v rámci predmetu podnikania poskytol žalobcovi úver, za ktorý požadoval na základe úverovej zmluvy od žalobcu zaplatiť úroky. Aký by malo zmysel, aby žalovaný úmyselne nedodržiaval všetky zákonné náležitosti, za ktoré by bol následne sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatnosťou on sám a nie žalobca ako klient. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, ktorú žalovaný považuje za splnenú už ukrátením veriteľa o úroky a poplatky, v prípade vyhlásenia úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov. V konaní je nevyhnutným skúmať aj hľadisko primeranosti uplatneného nároku. Žalobca doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, v čom pociťoval porušenie svojich práv, aké to malo pre neho dôsledky, v čom vidí odôvodnenosť požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia až v hodnote 1.089,47 eur a podobne, ktoré sú nevyhnutné na priznanie žalovanej sumy. Účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od nekalých praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu. Preto vyplatenie žalovanej sumy vo výške 1.089,47 eur považujeme za nedôvodné, nepreukázané a v rozpore s cieľom normy, ktorú zákonodarcia primeraným finančným zadosťučinením sledoval. Žalovaný počas celého trvania úverového zmluvného vzťahu od žalobcu požadoval len plnenie zmluvných povinností, ku ktorým sa slobodne a vážne zaviazal pri podpise zmluvy. Takéto konanie jednoznačne nemožno vyhodnotiť ako porušenie práv a povinností žalobcu zo strany žalovaného, ktoré by zakladalo nárok na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia.

5. Podľa § 267 ods. 3 CSP, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76.

6. Uznesením Okresného súdu Bardejov pod č. k. SK-1Csp/29/2023-56 zo dňa 15.11.2023 súd zrušil platobný rozkaz pod č. k. SK-1Csp/29/2023-37 zo dňa 15.06.2023.

7. Predmetom konania bolo zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1 089,47 eura.

8. Na pojednávaní dňa 15.11.2023 zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu a navrhol žalobe vyhovieť. Žalovaný súhlasil, aby sa súdne konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti a zotrval na svojom vyjadrení.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci.

10. Z rozsudku Okresného súdu Svidník, sp. zn. 1Csp/68/2020 zo dňa 28.02.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod č.k. 18CoCsp/30/2022 zo dňa 31.01.2023 súd zistil, že bolo vedené konanie na základe žaloby žalobkyne o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 189,47 eura a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Prvým výrokom súd určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere, č. 4506050142, zo dňa 9.6.2015, je bezúročný a bez poplatkov. Druhým výrokom súd zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 189,47 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 189,47 eura od 8.10.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Tretím výrokom súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere, č. 4506050142, zo dňa 9.6.2015, v § 1 Hlavy 11. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, v znení: "Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať a Vy ste povinný(á) nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5 EUR v prípade prvej upomienky a 12 EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky." je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Štvrtým výrokom súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere, č.

4506050142, zo dňa 9.6.2015, v § 2 Hlavy 11. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, v znení: "Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 EUR, ktorú musíte uhradiť." je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

11. V odôvodnení uvedeného rozsudku v bode 48 súd uviedol, že: „Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobkyňa opiera uplatnený nárok neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Bod 33. zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza konkrétnu výšku RPMN s uvedením pod čiarou, že RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy bez uvedenia predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ak nie sú uvedené, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale bez toho, aby spotrebiteľovi bolo zrejmé, z akých konkrétnych predpokladov dodávateľ vychádzal pri určení jej konkrétnej výšky.“

12. V bode 52 v odôvodnení rozsudku je uvedené, že: „Pokiaľ ide o výšku RPMN, ktorá je uvedená v zmluve vo výške 21,20 %, podľa oficiálnej internetovej kalkulačky Ministerstva financií SR, z portálu Finančnej osvetly a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR, ktorá vyžaduje aj zadanie dátumu úveru je RPMN 22,44 %, teda vyššia ako uvádzaná v zmluve. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je nesprávny, pretože tento zodpovedá súčine splátok 84 a výšky splátky 40,92 eura, čo predstavuje sumu 3 437,28 eura, pričom v zmluve je uvedená suma 3 312,12 eura“.

13. V bode 53 uvedeného rozsudku je uvedené, že: „Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobkyňa opiera uplatnený nárok neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods.2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje uvádzať ako samostatnú náležitosť dobu trvania zmluvy. Pre naplnenie uvedenej zákonnej požiadavky nepostačuje uvádzať údaje, z ktorých sa dá doba trvania zmluvy odvodiť, ale doba trvania zmluvy musí byť v zmluve jednoznačne určená. K tomuto záveru dospel Krajský súd v Prešove v uznesení sp.zn. 19Co/76/2019 zo dňa 20.2.2020, v rozsudku sp.zn. 6Co/116/2019 zo dňa 28.11.2019, sp.zn. 1CoCsp/19/2020 zo dňa 19.11.2020 a iných.“

14. V bode 54 uvedeného rozsudku je uvedené, že: „Ku konštatovaniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postačuje, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje čo i len jednu zákonnú náležitosť.“

15. V bode 55 uvedeného rozsudku je uvedené, že: „Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, súd prvým výrokom rozsudku určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa X.X.XXXX, je bezúročný a bez poplatkov.“

16. V bode 83 uvedeného rozsudku je uvedené, že: „Tretím výrokom rozsudku súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere, č. 4506050142, zo dňa 9.6.2015, v § 1 Hlavy 11. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, v znení: „Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať a Vy ste povinný(á) nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5 EUR v prípade prvej upomienky a 12 EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou“.

17. V bode 84 uvedeného rozsudku je uvedené, že: „Predmetnou zmluvnou podmienkou si žalovaný sám určil pevnou sumou vopred výšku poplatkov za upomienky a tieto žiadnym spôsobom neodôvodnil. Rovnako ničím neodôvodnil vyšší poplatok za druhú, prípadne ďalšiu upomienku. Poplatky za upomienky mali pre žalobkyňu sankčný charakter. Žalovaný nijako nešpecifikoval ich konkrétnu výšku a plnenie, ktoré je za to poskytované spotrebiteľovi. Navyiac, tento poplatok bol uvedený v úverových podmienkach a nie v zmluve. Tento poplatok nemal pre žalobkyňu z materiálneho hľadiska žiaden zmysel a bol len v záujme žalovaného.“

18. V bode 85 uvedeného rozsudku je uvedené, že: „Štvrtým výrokom súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, F. G. X.X.XXXX, v § 2 Hlavy 11. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, v znení: „Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 EUR, ktorú musíte uhradiť.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou“.

19. V bode 86 uvedeného rozsudku je uvedené, že: „Táto zmluvná podmienka taktiež nebola so žalovaným individuálne dojednaná, bola zakomponovaná do vopred pripravených úverových podmienok na pripravenom tlačive zo strany žalovaného a žalobkyňa ju žiadnym spôsobom nemohla ovplyvniť. Zmluvná pokuta mala popri zákonných úrokoch z omeškania znásobovať sankcie pre spotrebiteľa, čo je neprijateľné. Zmluvná pokuta vôbec nezohľadňuje konkrétne okolnosti prípadu, keď sa spotrebiteľ dostane do omeškania s plnením záväzku. Zmluvná pokuta nerozlišuje prípady krátkodobého omeškania od prípadného dlhšieho omeškania s plnením záväzku“.

20. V bode 87 uvedeného rozsudku je uvedené, že: „Žalobkyňa vymedzila žalobu tak, že došlo k porušeniu konkrétnych práv žalobkyne ako spotrebiteľky tým, že súčasťou úverového vzťahu boli neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré mohli zhoršiť jej zmluvné postavenie ako predpokladá ustanovenie § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka“.

21. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

22. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1, ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

26. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

27. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde

domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

28. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

29. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žaloba je dôvodná, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobkyne. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1Csp/68/2020 úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. Žalovaná v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1Csp/68/2020 dosiahla určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 189,47 eura a určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok, podľa ktorých ak sa spotrebiteľ omešká s úhradou splátky, má dodávateľ právo vyúčtovať a spotrebiteľ je povinný uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5 EUR v prípade prvej upomienky a 12 EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky a ďalej ak sa omešká s úhradou splátky, má právo dodávateľ vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 EUR, ktorú spotrebiteľ musí uhradiť.

30. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Zákon o ochrane spotrebiteľa vyžaduje úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa a toto má predchádzať uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie. V danom prípade spotrebiteľka najskôr v základnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1Csp/68/2020 úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva a následne v samostatnom konaní uplatnila právo na primerané finančné zadosťučinenie. V základnom konaní bola žalobkyňa ako spotrebiteľka aktívna, iniciovala súdne konanie, nechala sa právne zastúpiť advokátom a aktívne uplatňovala svoje spotrebiteľské práva prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu a napokon dosiahla úspešnosť v plnom rozsahu.

31. Požadované finančné zadosťučinenie vo výške 1 089,47 eura považuje súd za primerané s poukazom na výsledok základného konania, kde bola žalobkyňa úspešná v časti zaplataenia bezdôvodného zaplataenia na strane žalovaného vo výške 189,47 eura a v ďalších troch výrokoch rozsudku, t.j. určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neprijateľnosť dvoch zmluvných podmienok. Žalobkyni vznikla ujma vo výške 189,47 eura, čo predstavovalo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Ďalej si žalobkyňa uplatnila po 300,- eur vo vzťahu k ďalším trom výrokom súdu, ktoré predstavovali jej úspech v konaní. Žalovaný ako profesionál mal poznať zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj dôsledky ich absencie. Žalovaný sa však bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne a do zmluvy o spotrebiteľskom úvere zakomponoval neprijateľné zmluvné podmienky spočívajúce v poplatkoch za upomienky a v zmluvnej pokute, ktoré súd určil za neprijateľné a teda neplatné. Zmluva o úvere taktiež neobsahovala zákonné náležitosti, dôsledkom čoho bol určený úver za bezúročný a bez poplatkov.

32. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje ako podmienku vznik ujmy, ba dokonca ani spôsobilosť porušenia privodiť ujmu spotrebiteľovi tak, ako to bolo v znení zákona účinného do 9.6.2013. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, preto postačuje iba úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, čo v danom prípade preukázané bolo. Právne zastúpená žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1Csp/68/2020 úspešne uplatnila porušenie svojich práv spotrebiteľky, keď dosiahla určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok.

33. Nemôže byť pochýb o tom, že súdne konanie predstavuje pre bežného spotrebiteľa stresovú situáciu, navyiac ak si nemôže byť istý želateľným výsledkom. Žalobkyňa na ochranu svojich práv vyvolala súdne konanie a svojou aktivitou dosiahla v konaní úspech proti profesionálovi, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov.

34. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušovaného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi.

35. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neprijateľných zmluvných podmienok alebo neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že porušovateľ spotrebiteľských práv sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.1CoCsp/18/2021).

36. Žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1Csp/68/2020 úspešne uplatnila porušenie svojich práv spotrebiteľky, keď dosiahla úspech v celom rozsahu podanej žaloby z dôvodu, že predmetná úverová zmluva je pre absenciu zákonných náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bez poplatkov, zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 189,47 eura a určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok, čo postačuje na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

37. Prvoinštančný súd konštatoval v základnom konaní, že predmetná zmluva o úvere založila hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, neobsahovala všetky zákonné náležitosti a žalovaný nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi.

38. Bol to žalovaný, ktorý pripravil, naformuloval a predložil na podpis žalobkyni zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky.

39. Priznané finančné zadosťučinenie je primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne a zodpovedá svojmu účelu (poskytnúť žalobkyni satisfakciu a odradiť žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov), pričom vo vzťahu k žalobkyni nepredstavuje nedôvodné finančné obohatenie, ktoré by bolo v rozpore so zákonom alebo morálkou. Cieľom inštitútu finančného zadosťučinenia je mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi.

40. Priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia musí byť primeraná, aby naplnila satisfakčnú, výchovnú a odstrašujúcu funkciu tohto právneho inštitútu. V konkrétnom prípade sa môže výška primeraného finančného zadosťučinenia rovnať aj majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila, resp. vznikla. V tomto konaní žalobkyňa požadovala zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 1 089,47 eura, čo predstavuje súčet sumy 189,47 eura, ktorou sa žalovaný bezdôvodne obohatil a po 3 x po 300,- eur za určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a za určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok. Vzhľadom na rozsah a závažnosť porušenia spotrebiteľských práv žalobkyne súd považoval priznané finančné zadosťučinenie v rozsahu 1089,47 eur za primerané, aby naplnilo svoj účel a splnilo odradzujúcu a satisfakčnú funkciu vo vzťahu k profesionálom, ktorí sa zaoberajú poskytovaním spotrebiteľských úverov.

41. Výška finančného zadosťučinenia, ak má naplniť svoju satisfakčnú a sankčnú funkciu, musí byť v dostatočnej výške, aby sa dotkla žalovaného, ktorý porušil práva spotrebiteľa. Finančné zadosťučinenie má taktiež odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov a plniť tak funkciu aj preventívnu. Finančné zadosťučinenie v symbolickej výške nie je spôsobilé naplniť tieto funkcie.

42. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní plný

úspech, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Odvolať sa podáva lehota 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).